

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-01921/2016-ERU

Praha 14. června 2016

Č. j. 01921-7/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-01921/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 11. března 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 18. září 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Květnice, ulice k Dobročovicím, u č. p. 39 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „přeložení kanalizace“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení fyzické osobě podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09516.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení fyzické osobě podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09516.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 29. července 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“), podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“) v důsledku zjištěného poškození plynárenského zařízení, ke kterému došlo dne 18. září 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Květnice, ulice k Dobročovicím, u č. p. 39. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 17. prosince 2015 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06565-9/2015-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 06565/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 22. února 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 9. března 2016 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení doručen dne 11. března 2016. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

Z Protokolu o kontrole vyplynulo, že účastník řízení prováděl dne 18. září 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Květnice, ulice k Dobročovicím, u č. p. 39 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „přeložení kanalizace“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenských sítí, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo, dle zápisu o způsobené škodě plynárenského zařízení provozovaného společností Pražská plynárenská Distribuce, a.s., číslo události v systému PPD: [REDAKCE] ze dne 18. září 2014, protokolu o technologické spotřebě zemního plynu č. [REDAKCE] ze dne 18. září 2014 a dopisu společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s., ze dne 26. listopadu 2015 k úniku 264 m³ plynu do ovzduší za dobu 36 minut.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 06565/2015-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 9. března 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 01921-3/2016-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 11. března 2016.

Dne 21. března 2016 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení ze dne 18. března 2016 označený jako „Věc: podání odporu“. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Účastník řízení v podaném odporu, prostřednictvím svého zástupce uvedl, že se podaným odporem domáhá zrušení napadeného příkazu a nového rozhodnutí ve věci. Současně uvedl, že své podání doplní ve lhůtě 30 dnů o důvody.

Dne 9. května odeslal správní orgán zástupci účastníka řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 01921-5/2016-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno dne 10. května 2016. Účastník řízení nevyužil svého práva a již se k věci nevyjádřil, ani nedoložil své aktuální majetkové poměry.

Dne 23. května 2016 byl správnímu orgánu doručen přípis účastníka řízení ze stejného dne, v němž účastník řízení uvedl, že doplňuje podaný odpor v tom smyslu, že správní orgán ve vydaném příkazu mylně vychází z předpokladu, že účastník řízení nedbal zákonných předpisů, když pracoval v místě, kde je položena plynová přípojka, přičemž účastník řízení vůbec nevěděl, že se v místě provádění zemních prací plynárenské zařízení nachází, neboť mu měl objednatel prací p. [REDAKCE] a blíže neurčený představitel místní samosprávy sdělit, že se v místě prováděných zemních prací žádné plynárenské zařízení nenachází. Dále uvádí, že při práci se zemním strojem CASE 580 narazil na plynovodní přípojku, kterou poškodil, ihned přerušil práci a kontaktoval místně příslušného správce plynárenského zařízení. Způsobenou škodu uhradil. Nebyla dodržena předepsaná hloubka uložení plynárenského zařízení 0,8 – 1,2 m, ale plynárenské zařízení bylo v hloubce 0,40 m, chyběla ochranná fólie označující ochranné pásmo plynárenského zařízení, respektive byla uložena cca 1 metr mimo plynovodní potrubí. Závěrem zástupce účastníka řízení uvádí, že je zřejmé, že jeho klient učinil vše, co bylo jeho povinností, aby k poškození plynárenského zařízení nedošlo.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-01921/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2

správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Z protokolu o kontrole bylo zjištěno, že práce na stavbě „přeložení kanalizace“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě ústní objednávky od investora stavby p. [REDAKCE].

Dne 18. září 2014 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Květnice, ulice k Dobročovicím, u č. p. 39 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození plynárenského zařízení účastníkem řízení, a to středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - bagru zn. CASE 580.

Zástupce účastníka řízení Úřadu sdělil, že plynárenské zařízení bylo uloženo v hloubce cca 50 cm pod povrchem. Dále uvedl, že veškeré zemní práce byly prováděny na pokyn objednatele, a že mu objednatel i zástupce místní samosprávy měl sdělit, že se v místě provádění zemních prací žádné plynárenské zařízení nenachází.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

Důsledkem poškození plynárenského zařízení byl, dle zápisu o způsobené škodě plynárenského zařízení provozovaného společností Pražská plynárenská Distribuce, a.s., číslo události v systému PPD: [REDAKCE] ze dne 18. září 2014, protokolu o technologické spotřebě zemního plynu č. [REDAKCE] ze dne 18. září 2014 a dopisu společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. ze dne 26. listopadu 2015, únik 264 m³ plynu do ovzduší za dobu 36 minut.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu, počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pachatele,

který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně), vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prostřednictvím zemního stroje CASE 580 prováděl dne 18. září 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Květnice, ulice k Dobročovicím, u č. p. 39 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „přeložení kanalizace“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25. Ani účastník řízení tuto skutečnost nezpochyboval.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Tato skutečnost musí být známa každé osobě, když znalost právních předpisů se obecně předpokládá.

V rámci správního řízení správní orgán zjistil, že vlastní existence plynárenského zařízení nebyla účastníkovi řízení známa, neboť nepožádal správce plynárenského zařízení o stanovisko k existenci sítě v zájmovém území výstavby, ani o vytyčení plynárenského zařízení v terénu, a dále že zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl prostřednictvím zemního stroje CASE 580, přičemž se spolehl toliko na vyjádření objednatele stavby p. [REDAKCE] a blíže neurčeného představitele místní samosprávy o tom, že se v daném místě žádné plynárenské zařízení nenachází.

Vzhledem však k tomu, že účastník řízení prováděl zemní práce v zastavěném území, musel si být vědom alespoň možné existence plynárenského zařízení v zájmovém území stavby. Povinností každého, kdo provádí zemní práce, je před samotným započítím těchto prací požádat správce plynárenského zařízení o stanovisko k existenci plynárenských zařízení v zájmovém území a o jejich vytyčení. Pokud by účastník řízení měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení a řádně provedené vytyčení plynárenského zařízení v terénu, byla by mu známa přesná poloha plynárenského zařízení.

Z uvedeného tak vyplývá, že účastník řízení nevytlačil veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil, když neznal přesnou polohu plynárenského zařízení a prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně.

K námitkám, které účastník řízení v průběhu správního řízení uplatnil, správní orgán uvádí, že není možné se vyvinít poukazem na případnou soukromoprávní odpovědnost jiné osoby (v tomto případě na tvrzenou odpovědnost objednatele p. [REDAKCE], či zástupce místní samosprávy, kteří měli účastníkovi řízení sdělit, že se v daném místě nenachází inženýrské sítě), neboť charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena samotným

porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. V praxi to znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu, či k jeho poškození. Byl to tedy účastník řízení, kdo zemní práce prováděl a kdo je tedy i odpovědný za případné narušení některé z inženýrských sítí.

Správní orgán podotýká, že je věcí účastníka řízení, jakým způsobem koná zemní práce v ochranných pásmech energetických zařízení, nicméně musí být připraven nést následky za své případné protiprávní jednání.

Účastník řízení dále namítal, že nebyla dodržena hloubka uložení plynárenského zařízení a že plynárenské zařízení nebylo opatřeno ochrannou fólií. Uvedené námitky shledává správní orgán jako nedůvodné, jelikož celý prostor okolo plynárenského zařízení 1 m na obě strany od půdorysu skutečného místa uložení je chráněn ochranným pásmem, a to bez ohledu na hloubku uložení plynárenského zařízení a opatření ochrannou fólií, a veškeré práce v této oblasti je třeba provádět ručně a s maximální opatrností. Správní orgán nad rámec uvedeného také konstatuje, že právní předpis nestanovuje hloubku, v jaké mají být plynárenská zařízení uložena. Správní orgán pro úplnost konstatuje, že ani pokud by bylo prokázáno tvrzení účastníka řízení, že plynárenské zařízení bylo uloženo v hloubce 0,4 m, nemůže jej to vyvinut, vzhledem k rozsahu ochranného pásma plynárenského zařízení, z jeho deliktního jednání.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození plynárenského zařízení stavební činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, přičemž způsobil únik zemního plynu. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou

nebezpečnost (škodlivost) spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném provozu plynárenské soustavy a ohrožení zájmu na spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Navíc účastník řízení nepožádal správce plynárenského zařízení o vyjádření k existenci sítí, ani o vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo rovněž znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní porušení bezpečnosti provozu plynárenské soustavy a ohrožení spolehlivosti provozu plynárenské soustavy.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně a s maximální opatrností s využitím dostupných technických opatření pro zabránění poškození v souladu s podmínkami stanovenými podle ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Nebo pokud by účastník řízení například požádal správce plynárenského zařízení o vyjádření k existenci sítí a nechal plynárenské zařízení vytyčit v terénu. Jak je již uvedeno výše, tak z podkladů shromážděných v řízení existence takových okolností nevyplývá.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a proto správní orgán přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení před vlastním zahájením zemních prací nepožádal správce plynárenského zařízení o vydání stanoviska k existenci sítí, ani o jejich vytyčení v terénu a dále, že zemní práce přímo v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl prostřednictvím zemního stroje, ačkoli práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení mají být prováděny ručně a s maximální opatrností tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. K těmto skutečnostem správní orgán proto přihlédl jako k přitěžujícím okolnostem.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného

správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojky PE DN 25, přičemž došlo k úniku 264 m³ zemního plynu do ovzduší za dobu 36 minut. Tyto údaje vypovídají o nižší energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení svým jednáním narušil, nicméně k úniku plynu do ovzduší přeci jen došlo a správní orgán k této skutečnosti proto při stanovení výše pokuty přihlédl jako k mírně přitěžující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost. Jako polehčující okolnost hodnotil správní orgán též bezprostřední snahu účastníka řízení o řešení poškození plynárenského zařízení a úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení nevyužil svého práva a nedoložil své aktuální majetkové poměry, ač ho k tomu správní orgán ve vyznamení o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 9. května 2016, č. j. 01921-5/2016-ERU, vyzval.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Správní orgán má za to, že uložená pokuta tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán současně

poznává, že nelze ani v případě správního trestání podnikající fyzické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Nadto správní orgán dále poznává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení